

ЯВЛЕНИЕ V.

Панграций и Станарель.

Панг. (*Говориши тъкътъ страната отъ дъто излезе, безъ да съзръ Станарела*). Ето ти единъ гарванъ! Ти си безуменъ, лишенъ отъ съко добро познание, мжъ испъденъ изъ общество на науките!

Стан. (*На себе си*). Добръ го сполучихъ!

Панг. (*Следваиши същето поведение*). Штъ ти докажж, чрезъ философията на философътъ на философъ Аристотела, че си неученъ, неучений, неученейши помежду сичкитъ неученейши.

Стан. (*На Панграция*). Господинъ Аристотеле!

Панг. (*Като слѣдва да говори безъ да вижда Станарела*). Ште ти докажж, че безъ да знаете размислявате, и че не познаватъ и слоговетъ на правата дума, нито си си въобразилъ нѣкога на съне логиката!

Стан. (*На себе си*). Види се да сж го много разсърди. (*На Панграция*). Господинъ философе!

Панг. (*Сѫщто*). Тото чело, tota виа aberесъ!

Стан. Цѣлувамъ ржцетъ на Господинъ философа.

Панг. (*Сѫщто*). Познавашъ ли що направи?... Расъждение ипъ балордъ!

Стан. (*На себе си*). Нѣкой ште да го е расърдиль. (*На Панграция*). Мож. . . .

Панг. (*Сѫщто*). Най-голѣмото ти расъждение е безумнейше, по-малкото дивейше, и разумяванието ти емъшнейше!

Стан. Можъ ли да. . . .

Панг. То е предложение осъдено отъ сичкитъ видове на философията!

Стан. Но Господинъ философе. . . .

Панг. (*Сѫщто*). Отхвърлена отъ Аристотела!

Стан. (*На себе си*). Ядътъ го неоставиъ миренъ. (*На Панграция*). Желаехъ. . . .

Панг. (*Сѫщто*). Предпочитамъ по-добре да се пукнѫ, нежели да приема мнѣнието ти за истинно: и ште постоянноствувамъ на моето до последнѣжта капка на мастилото си!